

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 54.

V Ljubljani v soboto, 7. marcija 1885.

Tečaj II.

Po generalni debati o državnem proračunu.

Z Dunaja 4. marcija.

Velika bitka je pri kraji; danes je državni zbor sklenil z večino glasov, preiti v specialno debato o letošnjem budgetu. Vrhunec parlamentarne borbe bil je Dunajevskega govor. Kar se je potem še povedalo, ni doseglo ravnoležja tega vzglednega govora. Vso čast elegantni zgovornosti Hausnerjevi, dostojni respekt pred Herbstovimi sofizmi, a finančni minister nadkriloval je vendar oba izkušena parlamentarca, skazal se je pravega mojstra parlamentarne polemike. Nekdanje zaupanje v konečno zmago poštene stvari se je z nova vrnilo desnici, konec je omahovanja, trdneje nego kedaj so se združile in sklenile bojne čete avtonomistov in samosvestno pričakujejo izid bodoče volilne borbe. Vesela nada, da se večina s pomnoženimi silami vrne v državno zbornico, nadaljevat to, kar se je s trudom bilo pričelo tekom tega šestletja, navdajala je tudi govor generalnega govornika z desne strani, moravskega poslanca Fanderlika. Res je sicer, da so baš enuncijacije tega poslanca silen vrišč provzročile med levičarji, ker jim je očital, da je med njimi ustanovljena stranka, katera škili preko mej našega cesarstva. No, gospoda je pač neravno občutljiva! Oni mislijo, da smejo protivnika žaliti, kakor koli jim drago. Celó o ministerskem predsedniku izjavil se je jeden njihov govornikov, dr. Magg, da nima čuta za svojo dolžnost niti zvestobe do države — ako se pa kedo drzne, njim nasproti golo istino povedati, stvari slikati kakor so, potem je takoj ogenj v strehi, in tak hrup poženo, da mora govornik prenehati in da predsednik zamán vihti svoj zvonec, poskušajoč, zopet mir napraviti

v razburjeni skupščini. In vendar stoluje med njimi znani Schönerer, kateremu se je uže pred sodnijo v obraz povedalo, da ni avstrijski rodoljub! Resnica pač oči kolje, to se je jasno videlo pri neutemeljenem včerajšnjem hrupu v našem parlamentu.

Poročati sem vam mislil nekoliko o Herbstovem govoru, a stari levičarski voditelj spravil me je v pravo zadrego. Ne treba mi naglašati, da je dobro in preudarjeno govoril, saj je vaju govorniške tribune, in beseda mu teče gladko iz ust, kakor malokateremu. Toda preberi ves govor njegov od konca do kraja, vrti in sukaj ga na vse načine, pozitivne, stvarne vsebine v njem vendar ne najdeš. Kritika njegova, kakor vsa delavnost tega nemškega liberalnega veljaka, bila je zgolj negativna, da, celó v negaciji slabotna, kajti nikjer ni razložil, v čem da je bila finančna politika sedanje vlade napačna, razmeram neprimerna. Številke je sicer znal prav spretno razdeliti in zopet grupirati, ali njegovi računski manévri so vendar zeló prozorni. Tako se je na pr. posebno na to skliceval, da so se dohodki tekom pet let povzdignili za 50 milijonov, dočim se je državni primanjkljaj zmanjšal le za peti del, tedaj za 10 milijonov. Toda pri tem računju je čisto prezrl malenkost, da so v isti razmeri tudi poskočili troški, in sicer zlasti produktivni troški, kateri se bodo sigurno prej ali slej dobro obrestovali.

Ali vsega tega ni za našega nemško-liberalnega Rodomonta, in radi tega nam vsa spretnost njegova vendar nikakor ne imponuje.

Tudi o naših domačih razmerah spregovoril je Herbst nekoliko besedij; morda se bodo veliki politiki „Nar. Tiskarne“ in ljubljanske mestne sobane sedaj uverili, da smo pravo zadeli, ko smo svarili pred nepremišljeno in krivično taktiko, ko je znana tvrdka kot arkanum zoper vse narodne bolečine pripo-

ročala in hvalisala. Kolikokrat je „Ljublj. List“ grajal to kratkovidno postopanje, rekoč: „Upor ljubljanskega mestnega odbora zoper zaukazano ustanovitev nemške mestne šole nima zakonite podlage, tedaj tudi ne bo mogel imeti povoljnega vspeha; ob jednem pa bode neizmerno škodoval slovenskim interesom, kajti v vsakem slučaju se bodo nemške večine sklicale na vzgled ljubljanskega mestnega zastopa, kjerkoli bodo manjšine slovenske zahtevale svojo pravico.“ In glej, uže v budgetni debati porabljal je Herbst to hibo ter udrihal po Slovincih, naglaševaje, da oni sicer vedno govore o ravnopravnosti, doma je pa sami nikakor ne spoštujejo. In utemeljeval je svojo trditev baš s postopanjem ljubljanskega mesta! Kedaj pač se bodo spametovali naši prenapeteži?

Generalni poročevalec dr. Matuš, kateri je po grofu Clam-Martiniću prevzel težavni referat, iznebil se je svoje naloge jako spretno. Govoril je jasno, temeljito in zmerno. Potem se je pričelo glasovanje, in proti levičarskim glasovom sklenila je kompaktna večina, da se preide v podrobno posvetovanje o državnem proračunu za l. 1885.

Prve točke: potrebnosti za Najvišji dvor, kabinetni urad, državni zbor in državno sodišče, bile so sprejete brez ugovora. Živahna debata pa se je vnela pri naslovu: dispozijski zaklad. To priliko porabili so nemški konservativci, da slovesno poudarjajo svojo solidarnost z drugimi avtonomisti ter svoje zaupanje do Taaffejeve vlade. V njih imeni govoril je gornje-avstrijski poslanec, dekan Pflügl. V jako toplih besedah označil je svoje in svojih somišljenikov stališče; dejal je, da vživa sedanje ministerstvo njih splošno zaupanje ter da jih nikdo ne bode ločil od njih avstrijskih sodeželanov, Slovanov in Rumunov. V zvezi z njimi hočejo nemški kon-

dovanje samo s cveticami, ne da bi se sam pokazal.

Violeta brigala se je malo za te nagajivosti. Svoj šopek tesno na prsi stiskajoč tekala je vsak večer domov, in prijetni duh vijolic, kateri je navdajal nje pohlevno stanovanje, zazibal jo je v ponosne, visokoleteče sanje, iz katerih se je naslednje jutro smehljajoč zbudila ter šla zopet krepka in vesela na delo.

Nek večer, ko je hitela s svojimi vijolicami zopet domov, nadlegoval jo je usiljenec.

Violeta ni poznala strahu, odpodila je nadležneža kratko; ta pa se ni pustil lahko odpoditi.

Objel je Violeto ter jej hotel pritisniti na ustna poljub.

Plesalka zaklicala je na pomoč; cesta, v kateri sta bila, je bila zapuščena in prazna, in to je porabil predrznež, da se je približal deklici.

Violeta ni imela drugega orožja, s katerim bi se bila mogla braniti, nego šopek vijolic; vrgla je cvetice napadalca v obraz, da je prestrašen odstopil.

V tem trenutji položil je nekdo roko na njegovo ramo.

„Nesramnež, kako si upate to damo nadlegovati?“ vprašal je z mladostnim, razjarjenim glasom prišlec.

Listek.

Violeta.

(Sp. C. W-d. -a-)

Bila je plesalka pri dvorni operi in imenovali so jo sploh le „slavec“.

Violeta bila je pravi gledališki otrok, med kulisami rojena in vzgojena. Njen oča je bil zapiralec lož, mati pa je bila garderobjera.

Odkar se je spominjala, gibala se je Violeta vedno na deskah, bile so nje ves svet.

Vsakdo je imel rad kodrasto stvarico, vsakdo gledal je rad nje črne, žarne oči.

Bila je uljudna in prijazna z vsakim, a imela je nekaj na sebi, kar je ljudi odvrčalo od iskrenejšega približanja. Celo igralci občevali so z malo plesalko s posebnim spoštovanjem, kajti Violeta imela je vedno pripravljeno ostro besedo, če je kdo prestopil meje, katere je potegnila ona med seboj in vnanim svetom.

V svojem šestnajstem letu imela je Violeta nesrečo, da je izgubila oba roditelja; pač nista oba poznala posebnega bistva svoje hčere, in Violeta je to večkrat globoko čutila, vendar je dolgo in zeló žalovala za njima.

Postala je tiha in ogibala se je še bolj kakor prej svojih družic.

Nje jedina strast je bil ples.

Kadar je mogla pri zvokih vesele baladne godbe gibati se v divjem plesu, z razpuščenimi lasmi in dvigajočimi se prsi, tedaj čutila se je najbolj srečno. In večkrat je dejala, da bi lahko pogrešala vse, le plesu ne.

Violeta bila je zeló spretna v svoji umetnosti, in kadar je plesala sama, tedaj je od veselja pozabila na vse. Pohvala iz gledališča zvenela jej je še dolgo po ušesih, ko je uže dolgo časa sedela v svoji sobici; potem je sanjala o sijajni bodočnosti, o darovanih cveticah in burnem ploskanju in zdihujoča se je vprašala, če bode pač kedaj tako daleč prišlo.

Nek večer, ko je še bolje kakor navadno plesala, prinesli so ji v garderobo krasen šopek duhtečih vijolic.

To je bilo prvo, duhteče darilo, katero je kdaj dobila.

Z radostnim navdušenjem srkala je Violeta sladak duh cvetic, katerih ime je imela, brigala se ni za darovalca, dar imel je zanjo le zaradi tega vrednost, ker je bil priznanje njenega delovanja.

Vsak večer dobila je zdaj Violeta šopek cvetic, in njene družice jele so jej nagajati z njenim darovalcem, kateri kaže svoje obču-

servativci delati na to, da se popravijo storjene krivice. Tudi nemški „Schulverein“, kateri je zgolj sredstvo postal za politično rovanje, je ostro šibal ter končal svoj govor s pomenljivimi besedami, obrnjen proti levici: „Pustite tedaj za vselej prazne nade, mi se ne bodemo ločili od svojih tovarišev na desnici“.

Na Pflüglovo izjavo se srdito vzdigne dr. Menger ter očita predgovorniku, da je v „njegovem otrpnelem srcu vgasnila vsa ljubezen do nemškega naroda.“ Mi po polnem razumemo razjarjenost, izrazujočo se v strastni polemiki Mengerjevi in v glasnem sikanji, s kojim so galerije sprejele neljube besede gornje-avstrijskega konservativca. Zlate gradove so si bili zidali v oblake, toliko so bili pričakovali od konservativnih odpadnikov, češ, kar se nam ni posrečilo, dosegli nam bodo prej toliko zaničevani nemški kmetje, a sedaj na enkrat ta bridka prevara! Levica je sicer uže vajena takih udarcev, ali ta prevrat na desnici, ki je uničil toliko nad, jo je vender silno spekel!

Ministerski predsednik grof Taafe je dvakrat posegel v debato; v prvič odgovarjal je na neko Lienbacherjevo interpelacijo, v drugič je prav srečno odbil drzni napad Mengerjev na upravno sodišče. Poročevalec je bil pri tej budgetni točki dr. Meznik. Skleniti hočemo z njegovimi besedami, v katerih se je oziral na znamenito izjavo poslanca Pflügla. „Z izrednim zadovoljstvom — dejal je česki zastopnik — sem si zabeležil, da želi zastopnik nemških konservativcev sedanjemu ministerstvu, kojega mi podpiramo, dolgo trajajoč obstanek. K temu pristavim le jedno samo besedo: Amen!“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Državni zbor imel je včeraj zopet sejo, v kateri se je nadaljevala specialna debata o državnem proračunu. Danes je zopet seja. Ponatančneje poročilo priobčimo v ponedeljek.

Med českimi Nemci pričelo se je veliko zanimanje za kmetske domove. Do zdaj bila je res samo gospodarstvena stranka, katera se je poganjala o vsaki priliki za napravo kmetskih domov, liberalno društvo kmetov pa je bilo nasprotno, češ, da bi po tej napravi nastala reakcija. Med Schönerejevimi privrženci pa je našla ta ideja rodovitna tla, in ti so si takoj upali pregovarjati tudi liberalne kmete za to napravo, in baje da so uže precej dosegli.

Usiljenec ni odgovoril, marveč se naglo odstranil.

Violeta pogledala je radovedno svojega rešitelja.

Bil je dvaindvajsetleten mladenič, visoke rasti.

Iz skoro deklinškega obraza odsevala je vsa krepost in nepokvarjenost neskušene mladosti.

Z velikimi, modrimi očmi zrl je boječe na Violeto, katera mu je med zahvalnimi besedami ponudila malo roko. Mladi mož pritisnil je roko plesalke na svoja ustna, po njegovem lepem obrazu pa se je razlila globoka rudečica.

„Zeló sem srečen, da sem vam mogel storiti to malo uslugo, gospodičina Violeta,“ govoril je v zadregi.

„Kako, vam je znano moje imé?“ vprašala je začudjeno Violeta.

Prikimal je.

„Jaz sem vsak dan občudovalec vaše umetnosti,“ dejal je ohrabren.

Violetine oči so se radosti zažarile.

„O“, vskliknila je, „in vijolice dobivam od vas?“

„Ne bodite hudi,“ prosil je, pogledujoč deklico z nežnim pogledom.

Violeta pobesila je oči; vroča rudečica silila je v obličje.

To pohlevno govorjenje bilo je vse drugačno nego ono, katero je čulo do zdaj.

Tuje dežele.

Med papežem in Nemčijo pričeli se bodo zopet razgovori, kako bi bilo možno poravnati do zdaj vladajoče nedorazumje. „Moniteur de Rome“ prinesel je pred kratkim članek, v katerem se naglašja miruljubivost papeža Leona XIII. ter poudarja, naj bi se z Nemčijo pričela zopet pogajanja gledé cerkvenopolitičnih vprašanj. Ta članek napravil je baje v Nemčiji dober vtis. Nemški poslanik v Rimu bil je pri papežu v avdijenci, da mu povodom obletnice kronanja izrazi čestitanje. Kaj se je o tej priliki govorilo, se zdaj še ne vé. Kakor pa znamenja kažejo, poravnalo se bode razmerje med Nemčijo in papežem.

Francoski kabinet stavlja je pred kratkim vlasten predlog, naj bi se sestavila komisija, katera bi imela nalog, izdelati pravilnik za svobodno brodarstvo v sueškem prekopu. Kakor se zdaj poroča iz Pariza, izrekle so uže vse vlasti, tudi Angleška, svojo zadovoljnost ob tem predlogu. — Ob enem zagotavlja se tudi iz Pariza, da italijanska ekspedicija ob Rudečem morji nikakor ne vzbuja nezaupanja v francoskih vladnih krogih, naopak, da se celó z zadovoljnostjo opazuje, da je Italija našla primerno ozemlje za svoje delovanje.

Francoski list „Monde“ prinaša dolgo, ponatančno poročilo o slednjih dveh bitkah francoskih čet na Formozi; iz tega poročila se razvida, da so bili Francozi po polnem pobiti, zgubili so celó jedno zastavo. Treba jim vsaj 7000 mož, da mogó zasesti severni del otoka, in 10000 mož, da zasedejo vse otok.

Iz Petrograda se z dné 2. marcija poroča, da je policija dné 25. m. m. zasačila shod nihilistov v neki hiši Timbarskajske ceste. Navzočih bilo je trideset do petdeset oseb; mnogo izmed teh so jih zaprli in preiskali hišo, kjer so zborovali, a našli so le malo nevarnih spisov. Potem pa so preiskali še druga stanovanja, in zaprli so zopet pet drugih nihilistov, med temi dva dijaka. Dné 22. m. m. pa so v Livoniji zaprli dva anarhistična agitatorja, katera sta bila oborožena z bodali in samokresi.

Lord Wolseley nagovoril je črne čete generala Gordona také-le: „Odločili smo se, uničiti moč Mohameda Ahmeda, in to bodemo tudi dosegli, če nam je tudi sto let ostati v Sudanu. Mi zdaj samo čakamo, da se dozida železnica v Berber ter v Suakim poslame čete dosežejo ono mesto, da mogó brezbožno to vstajo razdrobiti.“

Skoro vsi listi bavijo se obširno z osrednjo Azijo ter govorijo o možnosti vojske med

„Huda biti! Da bi bila zaradi vijolic nanj huda, o, nikakor ne!“

„Vaše cvetice napravile so mi vselej veliko veselje in zahvaljujem se vam prav srčno zánje,“ odgovorila je prijazno.

„Torej vam jih smem še poslati? Vi ne boste zavrgli mojega pohlevnega daru, zdaj, ko poznate darovalca?“ vprašal je s tresočim glasom.

„Ne! Le pošljite svoje vijolice,“ šepetala je Violeta, kajti njegova zadrega polastila se je tudi nje.

„Ali vam smem ponuditi roko, da vas varno spremim domov?“ vprašal je čez nekaj časa, „kajti precáj daleč imate še do doma.“

Pogledala ga je začudjeno.

„Vi veste, kje stanujem?“

„Več tednov uže grem vsak večer za vami, kadar greste iz gledališča domov,“ odgovoril je, „do zdaj si nisem upal ogovoriti vas, dokler mi danes slučaj ni dal prilike.“

Violeta ni odgovorila; svojo malo roko položila je v spremljevalčevo, in molčeč šla sta dalje.

Nek poseben čut polastil se je srca male plesalke.

Nikdar še ni ljubila, in navzlic temu, da je svet spoznavala drugače nego strogo varovane deklice, ostalo je njeno srce vender čisto.

Vzrasla je v soparnem gledališkem zraku,

Angleško in Rusijo. „Standard“ uže naznanja, da stoji na afgansko-indijski meji 70000 mož angleške vojske. Angleška da je danes Rusiji nasproti v primeri s krimsko vojsko prav dobro oborožena. „Indépendance Belge“ uže pripoveda, da je angleška vlada poslala v Petrograd tako ostro depešo, da se skoro sme smatrati kot ultimat. Angleška se je izrazila, da nikakor ne bode pustila, da bi se Rusija v Afganistanu tako utrdila, da bi bila nevarna Indiji.

Ruski listi pišejo pa o tej zadevi zeló trezno in pomirljivo. Tako zatrjujejo petrogrške „Vjedomosti“, da je Rusiji mnogo na tem ležeče, da si ohrani Angleško prijazno, kajti Angleška kot soseda daje jej najboljše garancije, da se tu ohrani mir.

Domače stvari.

— (Potrjen zakon.) Zakon o spuščanju zasobnih žrebcev za konjsko plemenitev zadobil je Najvišjo sankcijo.

— („Slovan“ jezikoslovec.) Političnim otročajem „Slovanom“ se je zljubilo, šolo igrati se. Nataknil so si naočnike, pod pazduho dejali so nekoliko učenih knjig, z modrim obličjem začeli so preširno meriti svojo okolico, sam urednik se je trudil nabirati redke ostanke iz one dóbe, v kateri je on (sicer *ut facta docent*) prav po nepotrebnem hlače trgal po dunajskem vseučilišči, in glej, kaj so izkuhali? Pred nas se postavljajo ter pričó „Ljublj. Listu“ levite brati zaradi tega, ker se mu je „Slovanova“ notica o ruskih predavanjih v Ptuji videla velik „Slovanov“ humbug. Očitajo nam, da smo grešili „proti načelom védo“, in v svoji ljubeznivi skromnosti dostavljajo: „Taki progreski, gospóda, so večna sramota za vas!“

Kriz je pač z otroci, niti resno hudovati se ne moreš nad njihovim godrnjanjem! Da bi nam kak resen možak kaj jednakega očital, odrezali bi se mu prav umljivo in odločno. Dejali bi mu: „Priatelj, ti nisi sodil teh predavanj z zgolj praktičnega stališča, tebi ni bilo za ilustracijo starega izreka: *Quot linguas cales, tot homines valet*. Sam znaš, da nam niti na um ni prišlo, v občo nasprotovati znanju katerega si koli bodi jezika. Res je, da smo tega mnenja, da je znanje českega ali srbskega jezika mnogo bolj koristno nam Slovencem, nego oddaljena ruščina, katera nam dosihmal nikakih praktičnih koristij ne donša. Če o slovstvu govorimo, utegne brzkone poljska bogata literatura bolje nam ustrezati, nego vsa krasota ruskega slovstva, katera je večini vender še preveč tuja, preveč neumljiva. In če se oziramo na dejanske potrebe, smo celó tega mnenja, da bi marsikateremu „radikalnemu“ narodnjaku dokaj več kazalo, učiti se lastne, pristne materin-

kateri tako lahko glavo in čute zmeša, a njene duše ni se dotaknil ta vzduh.

Nekaj posebnega v njenih prsih varovalo jo je pred vsako napako; ali je bil instinkt nedolžnosti ali je bila izredna moč značaja, Violeta sam ni vedela; bila je taka in šla je mrzla in lehkomiselno mimo vseh skušnjav.

Videla je prejasno razloček med banalnim poklanjanjem in tihim pohlevnim, spoštovanjem, katero se jej je tu izkazovalo, da je ne bi to ganilo.

Z mehkim, nežnim glasom vprašala je ona zdaj svojega spremljevalca, in predno sta še prišla do njenega stanovanja, vedela je vse, kar je vedeti hotela.

Robert grof Sonnberg je bil graščak, kateri je obiskal zdaj prvokrat stolico.

Njegov oča je umrl uže pred več leti, in njegova mati morala je zdaj oskrbovati veliko posestvo ter skrbeti za sinovo vzgojo.

Naročila mu je izvrstne učitelje, a nikakor bi ne bila svojega sinu poslala na kako vseučilišče ali v kak zavod.

Robert naj bi postal izvrsten gospodar, in za to mu ni trebalo poznati življenja velikih mest.

Grofinja je bila prebrisana, a nekoliko vladóželjna ženska; zahtevala je od svojega sina nepogojno pokorščino, in Robertov mehki, upogljivi značaj uklonil se je voljno vsem zapovedim materinim. (Dalje prihodnjič.)

ščin e, kajti dan za dnevom se lahko prepričamo, da je mnogo pristahev skrajne narodne stranke, kateri v besedi in v pisavi neusmiljeno mučijo ubogo slovenščino. Vender — molčali bi! Toda Vam ni bilo na tem, da bi *pur et simple* poročali o tem dogodjaji — in to se jasno razvidi iz Vaše zadnje abotne opazke — neko politično pointo dati celi stvari ter jo predstavljati kot politično demonstracijo, v zmislu onega fanatičnega slovanskega „domoljubja“, kateremu ste Vi poklicani tolmač, „Slovan“ pa patentirano trobilo“.

In morda bi še nekaj pristavili, da bi mož nekoliko lažje razumel nas in naše namere. „Glejte — dejali bi — komaj je minulo nekoliko let, da se je čisto nedolžno slovensko gibanje povsod obrekovalo in sumničilo kot izrodek ruske ali panslavistične agitacije. Hvala razumnim slovenskim poslancem, hvala vsemu lojalnemu narodu slovenskemu, ovrkla so se sumničenja, na laž so se postavili ti obrekovalci. Sedaj pa Vas vrag moti, da znova s svojimi misljinami netite zlobni zubelj ter potuho dajete kvarnemu natolcevanju. Ali se pravi to delati v prid našemu narodu, katerega ne bode osrečil ne „beli car“, ne ruski nihilizem, temveč jedino le pomirjena, vsem svojim narodom pravična avstrijska država? Ali ne razumete, da z Vašimi bajkami, za katere bi Vas zavidal sam lažnjivi kljukec, direktno škodujete ugledu slovenskega plemena in politični veljavi njegovi?“

Takó bi govorili, da bi imeli pred seboj možaka, ki vé in zná, kaj govori in kaj dela. Ali — žal, pred nami stoji le „Slovanova“ slaba tovaršija, le peščica političnih otročaje v njim nasproti je vender le tudi najtehtnejše dokazovanje in najpravilnejše umovanje zgolj — bob v steno!

— (Kranjska eskomptna družba v likvidaciji) objavlja v inseratnem predelu današnjega lista bilanco za mesec februarij t. l. Iz dobro poučenega vira se nam poroča, da povračilo terjatev vrlo napreduje in upati je, da se bodo tudi dolžnosti v oddelku za giro tekom meseca marcija povoljno zvršile. Likvidacijski odbor namerava torej v najbližnji dobi, upnikom nekaj v gotovini izplačati na račun.

— (Javna dražba) premakljivega blaga iz konkurzne zapuščine po ranjem Jos. Zonariju vršila so bode v dan 13. marcija dopoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 3. do 6. ure v hiši g. Treota na Fran Josipovi cesti šte. 9, I. nadstropje. Prodajalo se bode: hišna oprava, obleka, perilo, sreberina in zlatina, lovska oprava, knjige itd. Vse se ceni na 1989 glđ. 53 kr.

— (Iz sodnice.) Včeraj stal je pred porotniki nekdanji zemljiški posestnik Janez Kokelj zatožen zaradi ponarejanja denarja. Zatoženec je 56 let star, oča desetim otrokom, izmed katerih je najstarejši 14 let star. Kokelj bil je uže dvakrat kaznovan zaradi tatvine. Zatoženec prišel je dné 20. septembra l. l. okolo 11. ure po noči v kavarno g. Serjuna v Idriji; tam pil je črno kavo in žganje, vkupni račun znašal je 30 kr. Ko je poklical strežaja, da mu plača, iskal je Kokelj po žepih denar; konečno izvleče iz žepa umazan srebern goldinar ter ga izroči strežaju. Temu se je gostovo obnašanje zdelo sumljivo, zato nese denar svojemu gospodarju, kateri pa takoj spozná, da je goldinar ponarejen. Serjun poklical je žendamerijo in zaprli so Koklja; preiskali so njegovo stanovanje ter našli v njem vso pripravo za ponarejanje srebernega denarja. Zatoženec tají, da bi bil on ponaredil denar, marveč trdi, da je ta goldinar nekje dobil, a ne vé, kje. Pozneje pa zopet trdi, da je ta ponarejen goldinar dobil najbrže od tujega moža, pri katerem je menjal peták, hoteč od njega kupiti verižico za uro. Ta neznan mož stanoval je nekaj časa pri njem; spoznal je tega neznanca — zatoženec ga imenuje Brenčiča — v zaporu, kjer je bil zaprt zaradi ponarejanja denarja. Ta mož prišel je pozneje k njemu, da zvrši nekaj poprav. Ko pa so mu predstavili Brenčiča, se je izjavil zatoženec, da to ni oni tujec, kateri je bil pri njem. Ko pa so zatožencu v njegovem stanovanju najdeno pripravo za ponarejanje denarja pokazali, dejal je, da je te reči pustil najbrže tujec v njegovi hiši, on da ni vedel zanje. Porotniki zanikali so glavno vprašanje na ponarejanje denarja z 10 proti 2 glasovoma, pritrđili pa so

drugemu glavnemu vprašanju zaradi udeležbe pri ponarejanju. Zatoženec Janez Kokelj bil je obsojen v desetmesečno težko ječo.

— (Mladostna potovalca.) Dnó 4ega t. m. pobegnila sta iz Zagreba 15letni Julij Beck in Bela Reich ter se podala proti Trstu, morda v nadeji, da se odpeljata od tod v novi svet, uživat nekaljeno ljubezen in iskat sreče. Malo prezgodaj sta zletela!

— (Iz Trsta) se poroča: Kurjači pri tukajšnjem Lloyd, kateri so se odpovedali delu, dokler se jim ne poviša plačilo, vrnili so se zopet k delu, vsprejemši po upravnem odboru stavljene pogoje. Tako so se odvrnile neprijetne posledice, katere bi bile hudo zadele marsikatero družino.

Volilcem trgovinske in obrtne zbornice!

Volilce za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani opozarjamo še enkrat, da národní volilni odbor priporoča, da naj volijo za člane zbornice:

a) Trgovci, kateri dobé rúdeče glasovnice, te-le gospode:

- 1.) Fran Hren, graščak in trgovec v Ljubljani.
- 2.) Josip Kušar, predsednik zbornice in trgovec v Ljubljani.
- 3.) Mihael Pakič, trgovec v Ljubljani.
- 4.) Janez Perdán, trgovec v Ljubljani.
- 5.) Vaso Petričič, podžupan in trgovec v Ljubljani.
- 6.) Fran Souvan, trgovec v Ljubljani.

b) Trgovci, kateri dobé višnjeve glasovnice, te-le gospode:

- 1.) Blaž Mohar, župan in trgovec v Škofji Loki.
- 2.) Fran Omersa, trgovec v Kranji.
- 3.) Tomaž Pavšler, trgovec v Kranji.
- 4.) Josip Ribič, trgovec v Ljubljani.

c) Obrtniki, kateri dobé bele glasovnice, te-le gospode:

- 1.) Oroslav Dolenc, svečar v Ljubljani.
- 2.) Janez Dovgan, mizar v Ljubljani.
- 3.) Janez Horák, podpredsednik zbornice v Ljubljani.
- 4.) Alojzij Jenko, načelnik zadruge pekov v Ljubljani.
- 5.) Janko Korsnik, graščak in lastnik mlina in žage na Brdu.
- 6.) Anton Klein, predsednik obrtnega društva v Ljubljani.
- 7.) Fran Kolmann, trgovec in steklar v Ljubljani.
- 8.) Dr. Josip Poklukar, državni poslanec in solastnik tiskarne v Ljubljani.
- 9.) Filip Zupančič, stavbeni mojster v Ljubljani.
- 10.) Jarnej Žitnik, hišni posestnik in črevljarski mojster v Ljubljani.

Vsak volilec, kateri voli pismeno, naj pazi na to, da bode vpisal v glasovnico priporočane gospode in poslal potem podpisano glasovnico na c. kr. okrajno glavarstvo tistega kraja, kjer ima trgovino ali obrtnijo, vsaj do 12. dné marcija 1885. leta.

Ljubljanski volilci pa pošljejo napisane in podpisane glasovnice z izkaznicami zadnji čas do 12. dné marcija 1885. l. mestnemu magistratu.

Oni volilci, kateri bi hoteli ustno voliti ali osebno oddati napisane glasovnice, pa morejo to 16. dan marcija 1885. l. od 9. ure dopoldne do 5. ure popoldne v magistratni dvorani v Ljubljani storiti.

Glasovnice se smejo odprte ali zapečatene oddajati ali pošiljati. Na zapečatenih pa mora biti zunaj zapisano volilčevo ime.

Za ženske voli le opravitelj njih trgovine ali obrtnije, tedaj so le one glasovnice žensk veljavne, katere so podpisane od opravitelja, ne pa od ženske, katera ima trgovino ali obrt.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Olomuc, 7. marcija. Uradno poročilo iz Karvina naznanja, da v rudokopu ponesrečenih delavcev število znaša 123, kateri so deloma zgoreli, večinoma pa so se zadušili.

Do včeraj zvečer izvlekli so 47 trupel. Ponesrečenci so večinoma očetje. Rešitev trupel je zaradi udrtega skalovja težavna; trebalo bode delati kakih 14 dnij, predno se vsi spravijo na dan. Eksplozija vršila se je v globini 160 metrov; nastala je baje vsled neprevidnosti, ker se je navzlic prepovedi na kraji, kjer je bilo polno plina, vršilo razstreljavanje.

London, 7. marcija. V górenji zbornici dejal je Granville, obžalujoč nedorazum z Nemčijo, da bode delal z vsemi močmi na to, da se bode izvela mirovna politika Bismarčkova.

London, 6. marcija. Ruskemu poslaniku se je naročilo, da zagotovi angleško vlado, da Rusija želi odkritosrčno prijateljstvo in sporazum o afganski meji; poveljnikom v osrednji Aziji da se je zaukazalo, naj ne prodirajo dalje.

London, 6. marcija. Obisk grofa Herberta Bismarcka imel bode dober vspeh. Upati je, da se poravna pred kratkim nastali nedorazum med Angleško in Nemčijo.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 7. marcija.

	glđ.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·65
„ „ „ srebro	84·10
Zlata renta	109·20
5% avstr. renta	99·15
Delnice národne banke	869·—
Kreditne delnice	303·75
London 10 lir sterling	124·25
20 frankov	9·79
Cekini c. kr.	5·80
100 drž. mark	60·45

Srečke

z dné 4. marcija.

Praga: 55 60 37 53 86.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. marc.	7. zjutraj	725·78	9·4	jzpd. sr.	obl.	4·90
	2. pop.	722·06	11·4	zpd. sr.	„	dež
	9. zvečer	722·60	10·2	jzpd. sl.	„	

Pomaranče ali limone

najfineje, zrele, izbrane, iz Messine, 30 do 40 komadov, po velikosti, skrbno vložene v lepe košarice po 5 kilo težke, razpošilja po pošti po vsem Avstro-Ogerskem, carine prosto in franko, proti povzetji za znesek 1 glđ. 75 kr.

Er. Gioppo

v Trstu, Via Belvedere št. 19.

Ako se naenkrat naročé po poštni nakaznici tri košarice in odpošljejo na naznačeno addresso, zadostuje znesek 4 glđ. 90 kr.

Cenilniki od kave in družih predmetov so brezplačno in franko na razpolaganje. (20) 6—4

Balzam zoper ozeblino

od dr. Marinellija

izdeluje G. Piccoli, lekarničar „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Najboljše in najsigurniše osvedočeno sredstvo zoper ozeblino. (109) 15—10

Steklenica s kopelišnim praskem 80 kr.

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na

Arnolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozzigasse 1, najstarejša tvrđka te vrste.

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj. (22) 50—2

Pri Tavčarji: pl. Babolinski, zasebnik, iz Prage. — Lillinger, graščak, iz Glandorfia.

Pri Bavarskem dvoru: Muri, trgovec z lesom, iz Jerez (Koroška). — Kobelschek, trgovec, iz Kamenika.

Pri Avstr. carji: Schiffer, c. kr. vodja zemlj. desk, s soprogo, iz Vel. Lašič.

Pri Virantu: Ravnikar, c. kr. avskultant, z Vrhnike. — Poš, medeninar, iz Žužemberka.

Pri Juž. kolodvoru: Pollak, pisatelj, z Dunaja. — Stiene, zasebnica, z Dunaja. — Montoni, zasebnica, iz Pontablja. — Lorenc, živinotrzec, iz Čérknega.

Cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah priporoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah v Ljubljani. (1) 51—11

Tujci. Dne 5. m. arcija.

Pri Maličič: Weiss in Holzer, trgovca, z Dunaja. — Moschek, zasebnica, iz Gradača. — Dr. Kraska, c. kr. voj. zdravnik, iz Celovca. — Vitez Gutmannsthal, zasebnik, iz Trsta. — Mayer, fabriški vodja, iz Ljubljane.

Pri Slonu: Engels, trgovec, z Dunaja. — Heller, zdravnik, iz Simmeringa. — Philipovits, samostanski predstojnik, iz Bukovine. — Kijučec, lekar, iz Metlike.

Račune, nakladne liste, kuverte, vizitke, sploh vsakovrstne tiskovine izgotovlja v mični izvršbi in po nizkih cenah tiskarna Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

Blago za obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

310 metrov za gld. 4,96 iz dobre ovčje volne; za » » 8,— » boljše » » jedno obleko » » 12,40 » jako fine » »

Popotne ogrinjalače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.— Najfineje obleke, hlače, prevlekače ali svrhne sukne, blago za sukne in dežne plašče, tifl, loden, komis, predenino, cheviot, tricot, ogrinjalače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno **Jan. Stikarofsky** — 1866 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošiljavajo se gg. krojaškimi mojstrom nefrankovano. Pošiljatve proti povzetji čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150 000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknenih ostankov, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej primoran, take ostanke po jako nizkih fabriških cenah razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostankov ni možno razpošiljati vzorkov na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi sleparija, ako firme suknege blaga inserirajo suknege ostanke; v taci slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostankov, torej je namen takega postopanja očividn.

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljó se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.

J. pl. Trnkoczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“ priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vspeli pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. — 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkoczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljše zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samc „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in plučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (8) 4

ribje olje

 **DORSCH** 

najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne oteklina. 1 steklenica 60 kr., 1 velika 1 gold.

Salicilna ustna voda

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila z dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „Samorogu“ Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Aktiva. Bilanca z dné 28. februvarija 1885. Passiva.

Št.		gold.	kr.	Št.		gold.	kr.
1	Za tekoči račun (conto-correntne terjatve)	93 463	34	1	Akcijna glavnica	150 000	—
2	Dvojljivi račun delničarjev	343 702	68	2	Akcijne obresti	75	—
3	Tekoči račun kreditnega društva	17 375	—	3	Kreditnega društva poroštveni zaklad	21 532	50
4	Dvojljivi račun » » » »	4 758	44	4	Kreditnega društva obresti in porošt. zaklad	2 944	27
5	Effektčni račun	14 872	61	5	Račun rezervnega zaklada kreditnega društva	2 663	—
6	Rimesni račun A	140 639	44	6	Za tekoči račun (conto-correntni dolgovi)	62 802	73
7	Rimesni račun B	116 746	42	7	Rimesne obresti A	2 420	99
8	Troški	692	52	8	Rimesne obresti B	3 181	51
9	Najmarina	275	—	9	Obresti za pokriti kredit	480	23
10	Služnine	1 558	30	10	Giro	686 704	11
11	Davki	43	57	11	Provizije	13	64
12	Za pokriti kredit	17 620	—	12	Obresti za tekoči račun	242	87
13	Račun stroškov Avg. Tschinklovih sinov	550	—				
14	C. kr. pov. občni avstr. zemlj. kreditni zavod na Dunaji	37 313	09				
15	Kranjska hranilnica v Ljubljani	113 293	68				
16	Račun blagajnice	21 831	48				
17	Račun dobička in izgube	8 325	28				
		933 060	85			933 060	85

V Ljubljani v dan 28. februvarija 1885.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji. Za knjigovodstvo: **Fran Zeschko s. r.**
Mayer s. r. Jos. Luckmann s. r.